Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata rozšírená komora)

z 15. septembra 2016*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov — Zaradenie mena žalobcu — Právo na obhajobu — Povinnosť odôvodnenia — Právny základ — Právo na účinnú súdnu ochranu — Nedodržanie kritérií zápisu do zoznamu — Zjavne nesprávne posúdenie — Právo vlastniť majetok — Právo na dobré meno“

Vo veci T-340/14,

**Andrij Kľujev**, bydliskom v Donecku (Ukrajina), v zastúpení: B. Kennelly, J. Pobjoy, barristers, R. Gherson a T. Garner, solicitors,

žalobca,

proti

**Rade Európskej únie**, v zastúpení: Á. de Elera-San Miguel Hurtado a J.-P. Hix, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

**Európska komisia**, v zastúpení: D. Gauci a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na základe článku 263 ZFEÚ, ktorý smeruje k zrušeniu jednak rozhodnutia Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 26) a nariadenia Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 1) a jednak rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/364 z 5. marca 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 25), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/357 z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 1), v rozsahu, v akom bolo meno žalobcu zapísané do zoznamu alebo ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, a subsidiárne návrh smerujúci k tomu, aby bolo vyhlásené, že na žalobcu sa neuplatňuje článok 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119, zmeneného rozhodnutím Rady (SZBP) 2015/143 z 29. januára 2015 (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 16), ako ani článok 3 ods. 1 nariadenia č. 208/2014, zmeneného nariadením Rady (EÚ) 2015/138 z 29. januára 2015 (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 1),

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata rozšírená komora),

v zložení: predseda komory G. Berardis (spravodajca), sudcovia O. Czúcz, I. Pelikánová, A. Popescu a E. Buttigieg,

tajomník: G. Predonzani, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 27. apríla 2016,

vyhlásil tento

## Rozsudok

### Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobca Andrij Kľujev [Andriy Klyuyev] je bývalý vedúci kancelárie ukrajinského prezidenta.

2 Táto vec patrí do rámca reštriktívnych opatrení prijatých s ohľadom na situáciu na Ukrajine v dôsledku potlačenia demonštrácií na Námestí nezávislosti v Kyjeve (Ukrajina) vo februári 2014.

3 Dňa 5. marca 2014 prijala Rada Európskej únie na základe článku 29 ZEÚ rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 26). V ten istý deň Rada prijala na základe článku 215 ods. 2 ZFEÚ nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 1).

4 Odôvodnenie 2 rozhodnutia 2014/119 spresňuje:

„Rada sa 3. marca 2014 dohodla, že s cieľom upevniť a podporiť právny štát a dodržiavanie ľudských práv na Ukrajine zameria sankcie na opatrenia na zmrazenie a vymáhanie aktív osôb identifikovaných ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osôb zodpovedných za porušovanie ľudských práv.“

5 Článok 1 ods. 1 a 2 rozhodnutia 2014/119 stanovuje:

„1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osobám zodpovedným za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.

2. Fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom uvedeným v prílohe sa priamo ani nepriamo nesprístupnia žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje, a to ani v ich prospech.“

6 Podmienky tohto zmrazenia finančných prostriedkov sú definované v ďalších odsekoch tohto článku.

7 V súlade s rozhodnutím 2014/119 nariadenie č. 208/2014 ukladá prijatie opatrení o zmrazení finančných prostriedkov a definuje podmienky tohto zmrazenia v podstate rovnakým spôsobom ako uvedené rozhodnutie.

8 Mená osôb, na ktoré sa vzťahujú rozhodnutie 2014/119 a nariadenie č. 208/2014 (ďalej len spoločne „akty z marca 2014“), sú uvedené v identickom zozname nachádzajúcom sa v prílohe rozhodnutia 2014/119 a v prílohe I nariadenia č. 208/2014 (ďalej len „zoznam“) spolu najmä s odôvodnením ich zápisu.

9 Meno žalobcu bolo zapísané do zoznamu spolu s informáciou o totožnosti „bývalý vedúci kancelárie prezidenta Ukrajiny“ a týmto odôvodnením:

„Osoba, proti ktorej sa na Ukrajine vedie trestné konanie, ktorého cieľom je vyšetriť trestné činy v súvislosti so spreneverou ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a ich protiprávny prevod mimo Ukrajinu.“

10 Dňa 6. marca 2014 Rada v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejnila oznámenie určené osobám, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v aktoch z marca 2014 (Ú. v. EÚ C 66, 2014, s. 1). Podľa tohto oznámenia „dotknuté osoby môžu predložiť Rade… spolu s podpornou dokumentáciou žiadosť o prehodnotenie rozhodnutia zaradiť ich [do]… zoznam[ov]“.

11 Výmenou listov počas roka 2014 žalobca napadol dôvodnosť zapísania jeho mena do zoznamu a podal Rade žiadosť o prehodnotenie tohto rozhodnutia. Požiadal tiež o prístup k informáciám a dôkazom, o ktoré sa zápis jeho mena do zoznamov opieral.

12 Rada odpovedala na žalobcovu žiadosť o prehodnotenie rozhodnutia. Uviedla, že podľa jej názoru sú reštriktívne opatrenia voči žalobcovi stále odôvodnené z dôvodov uvedených v odôvodnení aktov z marca 2014. V súvislosti so žiadosťou žalobcu o prístup k spisu mu Rada poskytla viacero dokumentov patriacich do jeho spisu, medzi nimi aj dokumenty ukrajinských orgánov z 3. marca 2014 (ďalej len „list z 3. marca 2014“), 8. júla 2014 a 10. októbra 2014 (ďalej len „list z 10. októbra 2014“).

13 Dňa 29. januára 2015 prijala Rada rozhodnutie (SZBP) 2015/143, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 16), a nariadenie (EÚ) 2015/138, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 1; ďalej spoločne len „akty z januára 2015“).

14 Rozhodnutie 2015/143 od 31. januára 2015 spresnilo kritériá označovania osôb, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov. Konkrétne článok 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119 nahradilo toto znenie:

„1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osoby zodpovedné za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.

Na účely tohto rozhodnutia patria medzi osoby identifikované ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov osoby, proti ktorým vedú ukrajinské orgány vyšetrovanie z dôvodu:

a) sprenevery ukrajinských verejných finančných prostriedkov alebo aktív alebo spolupáchateľstva pri takejto sprenevere, alebo

b) zneužívania právomoci verejného činiteľa s cieľom získať pre seba alebo tretiu stranu neoprávnenú výhodu a tým spôsobiť škodu, pokiaľ ide o ukrajinské verejné finančné prostriedky alebo aktíva, alebo spolupáchateľstva pri takomto zneužívaní.“

15 Nariadenie 2015/138 v súlade s rozhodnutím 2015/143 zmenilo a doplnilo nariadenie č. 208/2014.

16 Listom z 2. februára 2015 Rada oznámila žalobcovi svoj zámer zachovať voči nemu reštriktívne opatrenia a poskytla mu dokument ukrajinských orgánov z 30. decembra 2014 (ďalej len „list z 30. decembra 2014“), v ktorom ho oboznámila s možnosťou predložiť pripomienky. Žalobca listom zo 17. februára 2015 vyzval Radu, aby prehodnotila svoje stanovisko a poskytla mu prípadné ďalšie dokumenty, ktoré odôvodňujú stanovisko Rady.

17 Dňa 5. marca 2015 prijala Rada rozhodnutie (SZBP) 2015/364, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 25), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/357, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 1; ďalej spoločne len „akty z marca 2015“).

18 Rozhodnutie 2015/364 zmenilo a doplnilo článok 5 rozhodnutia 2014/119 tak, že predĺžilo reštriktívne opatrenia voči žalobcovi do 6. marca 2016. V dôsledku toho bol zoznam nahradený rozhodnutím 2015/364 a vykonávacím nariadením 2015/357.

19 V nadväznosti na tieto zmeny bolo meno žalobcu ponechané na zozname spolu s informáciou o totožnosti „bývalý vedúci kancelárie prezidenta Ukrajiny“ a týmto novým odôvodnením:

„Osoba, voči ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív, ako aj v súvislosti so zneužívaním právomoci verejného činiteľa s cieľom poskytnúť neoprávnenú výhodu pre seba alebo pre tretiu stranu a tým spôsobiť škodu, pokiaľ ide o ukrajinský verejný rozpočet alebo aktíva.“

20 Rozhodnutie 2014/119 a nariadenie č. 208/2014 boli neskôr zmenené a doplnené rozhodnutím Rady (SZBP) 2016/318 zo 4. marca 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 76), a vykonávacím nariadením Rady (EÚ) 2016/311 zo 4. marca 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 1).

21 Rozhodnutie 2016/318 zmenilo a doplnilo článok 5 rozhodnutia 2014/119 tak, že predĺžilo reštriktívne opatrenia voči žalobcovi do 6. marca 2017.

**Konanie a návrhy účastníkov konania**

22 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. mája 2014 podal žalobca túto žalobu.

23 Rada predložila vyjadrenie k žalobe 12. augusta 2014. V ten istý deň podala žiadosť o dôverné zaobchádzanie, aby dosiahla, že obsah určitých príloh nebude citovaný v dokumentoch súvisiacich s touto vecou, ku ktorým má verejnosť prístup.

24 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 18. septembra 2014 Európska komisia podala návrh na vstup do tohto konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Rady. Uznesením zo 6. novembra 2014 predseda deviatej komory Všeobecného súdu tomuto návrhu vyhovel. Podaním doručeným 17. decembra 2014 sa Komisia vzdala možnosti podať vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.

25 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 30. septembra 2014 podala Ukrajina návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Rady. Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 24. decembra 2014 Ukrajina informovala Všeobecný súd, že sa vzdáva postavenia vedľajšieho účastníka konania. V dôsledku toho uznesením z 11. marca 2015 predseda deviatej komory Všeobecného súdu nariadil výmaz Ukrajiny ako vedľajšieho účastníka konania.

26 Žalobca predložil repliku 31. októbra 2014 a Rada dupliku 18. decembra 2014. V ten istý deň podala Rada žiadosť o dôverné zaobchádzanie, aby dosiahla, že obsah určitých príloh nebude citovaný v dokumentoch súvisiacich s touto vecou, ku ktorým má verejnosť prístup.

27 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 15. mája 2015 žalobca upravil svoje návrhy tak, že navrhol tiež zrušenie rozhodnutia 2015/364 a vykonávacieho nariadenia 2015/357 v rozsahu, v akom sa ho tieto akty týkajú. Rada predložila pripomienky v stanovenej lehote. Dňa 14. septembra 2015 tiež podala žiadosť o dôverné zaobchádzanie, aby dosiahla, že obsah určitých príloh nebude citovaný v dokumentoch súvisiacich s touto vecou, ku ktorým má verejnosť prístup.

28 Všeobecný súd podľa článku 28 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu na návrh deviatej komory rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.

29 Na základe návrhu sudcu spravodajcu Všeobecný súd (deviata rozšírená komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

30 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté počas pojednávania 27. apríla 2016.

31 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil po prvé rozhodnutie 2014/119 a nariadenie č. 208/2014 a po druhé rozhodnutie 2015/143 a nariadenie 2015/357 v rozsahu, v akom sa ho tieto akty týkajú,

— subsidiárne vyhlásil neuplatniteľnosť článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2015/143, ako aj článku 3 ods. 1 nariadenia č. 208/2014, zmeneného a doplneného nariadením 2015/138, voči jeho osobe,

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

32 Rada podporovaná Komisiou navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— subsidiárne v prípade čiastočného zrušenia aktov z marca 2014 nariadil zachovať účinky rozhodnutia 2014/119 voči žalobcovi do nadobudnutia účinnosti čiastočného zrušenia nariadenia č. 208/2014 a v prípade čiastočného zrušenia aktov z marca 2015 nariadil zachovať účinky rozhodnutia 2014/119 v znení zmien a doplnení voči žalobcovi do nadobudnutia účinnosti čiastočného zrušenia nariadenia č. 208/2014, zmeneného a doplneného vykonávacím nariadením 2015/357,

— uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

## Právny stav

### *O návrhoch na zrušenie aktov z marca 2014 v ich pôvodnom znení v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcu*

33 Žalobca na podporu svojej žaloby smerujúcej k zrušeniu aktov z marca 2014 v ich pôvodnom znení uvádza šesť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii právneho základu. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu. Tretí žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení práva vlastniť majetok a práva na dobré meno. Piaty žalobný dôvod je založený na skutkovom omyle a zjavne nesprávnom posúdení. Šiesty žalobný dôvod je založený na neexistencii dôkazov.

34 Žalobca vo svojom piatom a šiestom žalobnom dôvode, ktoré treba preskúmať v prvom rade, v podstate tvrdí, že rozhodnutie o uložení reštriktívnych opatrení voči nemu nebolo prijaté na dostatočne pevnom skutkovom základe, a teda že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

35 Rada tvrdí, že v liste z 3. marca 2014 sa uvádzalo, že prebieha vyšetrovanie týkajúce sa účasti žalobcu na sprenevere štátnych finančných prostriedkov a ich protiprávny prevod mimo územia Ukrajiny, čo zodpovedá odôvodneniu uvedenému v aktoch z marca 2014. Navyše dokument z 8. júla 2014 (pozri bod 12 vyššie) potvrdil, že bolo začaté predbežné vyšetrovanie týkajúce sa žalobcu, ktorému sa kladie za vinu najmä sprenevera vysokých súm štátnych finančných prostriedkov.

36 Treba pripomenúť, že hoci Rada disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o všeobecné kritériá, ktoré treba pri prijímaní reštriktívnych opatrení zohľadniť, účinnosť súdneho preskúmania zaručená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie vyžaduje, aby sa súd Európskej únie pri preskúmaní zákonnosti dôvodov, na ktorých je založené rozhodnutie zapísať meno určitej osoby do zoznamu osôb, na ktoré sa uplatňujú reštriktívne opatrenia, alebo ho tam ponechať, uistil o tom, či sa toto rozhodnutie, ktoré, pokiaľ ide o túto osobu, má individuálny dosah, opiera o dostatočne silný skutkový základ. Je preto potrebné overiť skutočnosti uvádzané v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa predmetné rozhodnutie opiera, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie tohto rozhodnutia, dostatočne presné a konkrétne podložené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2015, Anbouba/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248, body 41 a 45 a citovanú judikatúru).

37 V prejednávanej veci kritérium stanovené v článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119 stanovuje, že reštriktívne opatrenia sa prijímajú voči osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru štátnych finančných prostriedkov. Okrem toho z odôvodnenia 2 uvedeného rozhodnutia vyplýva, že Rada prijala tieto opatrenia „s cieľom upevniť a podporiť právny štát na Ukrajine“.

38 Meno žalobcu bolo zapísané do zoznamu z dôvodu, že išlo o „osobu, proti ktorej sa na Ukrajine vedie trestné konanie, ktorého cieľom je vyšetriť trestné činy v súvislosti so spreneverou ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a ich protiprávny prevod mimo Ukrajinu“.

39 Rada na podporu odôvodnenia zápisu žalobcu do zoznamu uvádza list z 3. marca 2014. Prvá časť tohto listu spresňuje, že „represívne ukrajinské zložky“ začali určité množstvo trestných konaní, aby sa vyšetrilo kriminálne konanie bývalých vysokých úradníkov, medzi ktorými sa uvádza meno žalobcu. List ďalej všeobecným spôsobom spresňuje, že predmetné vyšetrovanie „umožnilo preukázať spreneveru vysokých súm štátnych finančných prostriedkov a ich neskorší protiprávny prevod mimo Ukrajinu“.

40 Je nesporné, že žalobca bol na tomto jedinom základe identifikovaný „ako osoba zodpovedná za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov“ v zmysle článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119. List z 3. marca 2014 je totiž zo všetkých dôkazov predložených Radou v rámci tohto konania jediný, ktorý predchádza aktom z marca 2014, a preto treba zákonnosť uvedených aktov posudzovať so zreteľom na tento jediný dôkaz.

41 Treba konštatovať, že hoci uvedený list pochádza od vysokopostaveného súdneho orgánu tretej krajiny, obsahuje iba všeobecné a vágne tvrdenie spájajúce meno žalobcu spolu s inými bývalými vysokými úradníkmi s vyšetrovaním, ktoré by v podstate malo preukázať spreneveru štátnych finančných prostriedkov. List neobsahuje žiadne spresnenie v súvislosti s preukázaním činov, ktoré vyšetrovanie vedené ukrajinskými orgánmi overuje, a ešte menej v súvislosti s individuálnou zodpovednosťou žalobcu za tieto trestné činy, hoci iba predpokladanou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. januára 2016, Azarov/Rada, T-332/14, neuverejnený, EU:T:2016:48, bod 46; pozri tiež analogicky rozsudok z 26. októbra 2015, Portnov/Rada, T-290/14, EU:T:2015:806, body 43 a 44).

42 Na rozdiel od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 27. februára 2014, Ezz a i./Rada (T-256/11, EU:T:2014:93, body 57 až 61), potvrdený v konaní o odvolaní rozsudkom z 5. marca 2015, Ezz a i./Rada (C-220/14 P, EU:C:2015:147), na ktoré v prejednávanej veci odkazuje Rada, treba ďalej uviesť jednak, že Rada nedisponuje informáciami, ktoré sa týkajú skutkových okolností alebo konaní vytýkaných ukrajinskými orgánmi priamo žalobcovi, a jednak, že list z 3. marca 2014, aj keby sa posudzoval s ohľadom na jeho kontext, do ktorého patrí, nemôže predstavovať dostatočne silný skutkový základ v zmysle judikatúry citovanej v bode 36 vyššie na to, aby bolo meno žalobcu zapísané do zoznamu z dôvodu, že bol identifikovaný „ako osoba zodpovedná“ za spreneveru štátnych finančných prostriedkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. októbra 2015, Portnov/Rada, T-290/14, EU:T:2015:806, body 46 až 48).

43 Bez ohľadu na štádium, v ktorom sa nachádza konanie, ktorého predmetom je údajne žalobca, Rada nemôže prijať reštriktívne opatrenia voči žalobcovi bez toho, aby poznala skutkové okolnosti sprenevery štátnych finančných prostriedkov, ktoré mu boli osobitne vytýkané ukrajinskými orgánmi. Iba na základe znalosti týchto skutkových okolností by totiž Rada mohla dospieť k záveru, že ich na jednej strane možno považovať za spreneveru štátnych finančných prostriedkov a že na druhej strane môžu spochybniť právny štát na Ukrajine, ktorého upevnenie a podpora predstavujú, ako to bolo pripomenuté v bode 37 vyššie, cieľ sledovaný prijatím dotknutých reštriktívnych opatrení (rozsudky z 28. januára 2016, Kľujev/Rada, T-341/14, EU:T:2016:47, bod 50, a z 28. januára 2016, Azarov/Rada, T-331/14, EU:T:2016:49, bod 55).

44 Okrem toho v prípade pochybností je úlohou príslušného orgánu Únie, aby preukázal dôvodnosť dôvodov uplatňovaných proti dotknutej osobe, pričom táto osoba nie je povinná predložiť opačné dôkazy svedčiace o neexistencii ich dôvodnosti (rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 120 a 121, a z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, body 65 a 66).

45 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba dospieť k záveru, že zápis mena žalobcu do zoznamu sa neopiera o dostatočný skutkový základ na zabezpečenie dodržiavania kritérií označovania osôb, na ktoré sa vzťahujú dotknuté reštriktívne opatrenia stanovené rozhodnutím 2014/119.

46 Navyše treba konštatovať, že táto nezákonnosť pretrvávala do nadobudnutia účinnosti aktov z marca 2015, ktoré nahradili zoznam a zmenili odôvodnenie zápisu žalobcu.

47 So zreteľom na tento záver nie je potrebné rozhodnúť o tvrdení žalobcu smerujúcemu k tomu, aby sa zápis jeho mena na základe aktov z marca 2014 vyhlásil za nezákonný v období od 31. januára do 6. marca 2015, t. j. od nadobudnutia účinnosti aktov z januára 2015 do nadobudnutia účinnosti aktov z marca 2015. Vzhľadom na zrušenie aktov z marca 2014 v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu, totiž žalobca v tomto období nie je považovaný za osobu podliehajúcu reštriktívnym opatreniam.

48 V dôsledku toho treba piatemu a šiestemu žalobnému dôvodu, ktoré boli posudzované spoločne, vyhovieť a zrušiť rozhodnutie 2014/119 v jeho pôvodnom znení v rozsahu, v akom sa vzťahuje na žalobcu, bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných žalobných dôvodoch.

49 V rozsahu, v akom sa týka žalobcu, treba tiež zrušiť nariadenie č. 208/2014 v pôvodnom znení, ktoré podľa článku 215 ods. 2 ZFEÚ predpokladá rozhodnutie prijaté podľa kapitoly 2 hlavy V Zmluvy o EÚ v dôsledku zrušenia rozhodnutia 2014/119.

*O návrhoch na zrušenie aktov z marca 2014, zmenených a doplnených aktmi z januára a marca 2015, v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu*

50 Žalobca vo svojom návrhu na úpravu žalobných návrhov navrhol rozšíriť rozsah svojej žaloby na zrušenie aktov z marca 2015 v rozsahu, v akom sa ho týkajú.

51 Žalobca na podporu svojho návrhu na zrušenie aktov z marca 2014, zmenených a doplnených aktmi z januára a marca 2015, uvádza sedem žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii právneho základu. Druhý žalobný dôvod je založený na nesplnení kritérií zápisu. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení práva vlastniť majetok a práva na dobré meno. Šiesty žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a siedmy žalobný dôvod je založený na nezákonnosti kritérií zápisu.

52 Po prvé treba preskúmať tretí žalobný dôvod, po druhé štvrtý žalobný dôvod, po tretie prvý a siedmy žalobný dôvod, ktoré treba posudzovať spoločne, po štvrté druhý a šiesty žalobný dôvod, ktoré treba posudzovať spoločne, a napokon piaty žalobný dôvod.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu

53 Žalobca svojím tretím žalobným dôvodom tvrdí, že jeho právo na obhajobu a účinnú súdnu ochranu bolo porušené tým, že Rada jednak neposkytla dôkazy a informácie na podporu označenia žalobcu a jednak starostlivo a nestranne nepreskúmala tvrdenia týkajúce sa jeho označenia so zreteľom na pripomienky predložené žalobcom v jeho liste zo 17. februára 2015.

54 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje tvrdenia žalobcu.

55 Najskôr treba pripomenúť, že rešpektovanie práva na obhajobu, ktoré je zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv, ktorá má podľa Zmluvy o EÚ rovnakú právnu silu ako Zmluvy, zahŕňa právo byť vypočutý a právo na prístup k spisu, zatiaľ čo právo na účinnú súdnu ochranu, ktoré je zaručené v článku 47 Charty, vyžaduje, aby dotknutá osoba mala možnosť oboznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a. i/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 98 až 100).

56 Z toho vyplýva, že v rámci prijatia rozhodnutia o ponechaní zápisu mena osoby, subjektu alebo orgánu na zozname osôb, subjektov alebo orgánov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, musí Rada rešpektovať právo tejto osoby, tohto subjektu alebo orgánu byť vypočutý predtým, ako voči nemu v rozhodnutí o zápise do zoznamu použije nové skutočnosti, konkrétne skutočnosti, ktoré nie sú uvedené v pôvodnom rozhodnutí o zápise do tohto zoznamu (rozsudok zo 4. júna 2014, Sina Bank/Rada, T-67/12, neuverejnený, EU:T:2014:348, bod 68 a citovaná judikatúra; pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 62).

57 Treba uviesť, že v prejednávanej veci ponechanie mena žalobcu na zozname v dôsledku aktov z marca 2015 sa zakladá na liste z 30. decembra 2014.

58 V tejto súvislosti treba tiež pripomenúť, že pred prijatím rozhodnutia o ponechaní mena žalobcu na zozname Rada žalobcovi poskytla list z 30. decembra 2014 (pozri bod 16 vyššie). Listom z 2. februára 2015 Rada okrem toho oznámila žalobcovi svoj zámer zachovať voči nemu reštriktívne opatrenia, pričom ho oboznámila s možnosťou predložiť pripomienky (pozri bod 16 vyššie).

59 Z toho vyplýva, že žalobca mal prístup k informáciám a dôkazom, ktoré viedli Radu k zachovaniu reštriktívnych opatrení voči nemu, a včas mohol predložiť pripomienky (pozri bod 16 vyššie).

60 Žalobca navyše nepreukázal, že uvádzané ťažkosti týkajúce sa poskytnutých informácií a času na odpoveď na tvrdenia Rady mu bránili v tom, aby včas upravil svoje návrhy alebo predložil argumenty na svoju obhajobu.

61 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že poskytnutie dôkazov v priebehu konania bolo dostatočné na zabezpečenie výkonu práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu žalobcu.

62 Tretí žalobný dôvod treba teda zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

63 Žalobca svojím štvrtým žalobným dôvodom tvrdí po prvé, že odôvodnenie ponechania jeho mena na zozname nespresňuje povahu alebo predmet tohto trestného konania, ani pokiaľ ide o spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív či o zneužívanie právomoci verejného činiteľa; po druhé, že uvedené odôvodnenie Rady iba opakuje znenie kritérií označenia uvedených v rozhodnutí a nariadení; po tretie, že list Rady z 2. februára 2015, list z 30. decembra 2014 ani list Rady zo 6. marca 2015 tento nedostatok neodstraňujú, a po štvrté, že nedostatok odôvodnenia je obzvlášť závažný so zreteľom na výhrady vznesené žalobcom v priebehu konania, na dlhú lehotu, ktorú mala Rada od pôvodného zápisu mena žalobcu na uvedenie dôvodov, a na úplnú neexistenciu naliehavosti alebo hrozbu premrhania majetku, pretože majetok žalobcu už je zmrazený.

64 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje tvrdenia žalobcu.

65 Na úvod treba pripomenúť, že odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ a článkom 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv musí byť prispôsobené povahe napadnutého aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý. Musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy orgánu, ktorý prijal rozhodnutie, umožňujúce dotknutým osobám spoznať dôvody prijatého opatrenia a príslušnému súdnemu orgánu uskutočniť jeho preskúmanie. Požiadavky na odôvodnenie sa musia posudzovať podľa okolností konkrétnej veci (pozri rozsudok zo 14. apríla 2016, Ben Ali/Rada, T-200/14, neuverejnený, EU:T:2016:216, bod 94 a citovanú judikatúru).

66 Nevyžaduje sa, aby sa v odôvodnení špecifikovali všetky príslušné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv, sa má posudzovať nielen podľa jeho znenia, ale tiež jeho kontextu, ako aj vzhľadom na súbor právnych noriem, ktoré upravujú dotknutú oblasť. Na jednej strane platí, že akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený, keď bol prijatý v kontexte, ktorý je dotknutej osobe známy a umožňuje jej pochopiť rozsah opatrenia, ktoré sa voči nej prijalo. Na druhej strane miera presnosti odôvodnenia aktu musí byť primeraná materiálnym možnostiam a technickým podmienkam alebo lehote, za akých má byť prijaté (pozri rozsudok zo 14. apríla 2016, Ben Ali/Rada, T-200/14, neuverejnený, EU:T:2016:216, bod 95 a citovanú judikatúru).

67 Predovšetkým by odôvodnenie opatrenia na zmrazenie majetku v zásade nemalo pozostávať iba zo všeobecnej a stereotypnej formulácie. S výhradami uvedenými v bode 66 vyššie musí toto opatrenie naopak uvádzať špecifické a konkrétne dôvody, pre ktoré sa Rada domnieva, že relevantná právna úprava je uplatniteľná na dotknutú osobu (pozri rozsudok zo 14. apríla 2016, Ben Ali/Rada, T-200/14, neuverejnený, EU:T:2016:216, bod 96 a citovanú judikatúru).

68 V prejednávanej veci treba na jednej strane uviesť, že podobne ako dôvod pôvodného zápisu vymenúva dôvod, ako bol zmenený aktmi z marca 2015 (pozri bod 19 vyššie), skutočnosti, ktoré predstavujú základ zápisu mena žalobcu, teda v podstate okolnosť, že voči nemu ukrajinské orgány začali trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív.

69 Navyše k zachovaniu opatrení vo vzťahu k žalobcovi došlo za okolností, ktoré mu boli známe, a žalobca sa v rámci výmeny písomností, ktorá prebiehala počas tohto konania, oboznámil s obsahom listu z 30. decembra 2014, na ktorom Rada založila svoje rozhodnutie ponechať voči žalobcovi reštriktívne opatrenia a prostredníctvom ktorého poskytla v súvislosti so zápisom jeho mena do zoznamu spresňujúce vysvetlenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. novembra 2012, Rada/Bamba,

C-417/11 P, EU:C:2012:718, body 53 a 54 a citovanú judikatúru, a zo 6. septembra 2013, Bank Melli Iran/Rada, T-35/10 a T-7/11, EU:T:2013:397, bod 88), predovšetkým podrobný opis skutkov, ktoré mu boli vytýkané.

70 Na druhej strane v súvislosti s údajnou stereotypnou povahou odôvodnenia zápisu treba uviesť, že hoci sú tieto úvahy uvedené v tomto dôvode rovnaké ako tie, na základe ktorých boli ostatné fyzické osoby uvedené v zozname podrobené reštriktívnym opatreniam, týkajú sa konkrétnej situácie žalobcu, proti ktorému sa podľa Rady z rovnakého dôvodu ako proti ostatným osobám vedie súdne konanie súvisiace s vyšetrovaním sprenevery štátnych finančných prostriedkov na Ukrajine (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. februára 2014, Ezz a i./Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 115).

71 So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba dospieť k záveru, že akty z marca 2014, zmenené a doplnené aktmi z januára a marca 2015, z právneho hľadiska dostatočne uvádzajú právne skutočnosti a skutkové okolnosti, ktoré podľa autora tvoria ich základ.

72 Štvrtý žalobný dôvod treba teda zamietnuť.

O prvom a siedmom žalobnom dôvode založených na neexistencii právneho základu a námietke nezákonnosti kritéria zápisu

73 Žalobca svojím prvým žalobným dôvodom tvrdí, že článok 29 ZEÚ nie je vhodný právny základ na prijatie rozhodnutia, pretože Rada nepreukázala, že žalobca ohrozil právny štát alebo ľudské práva na Ukrajine. Naopak, žalobca uľahčoval zmierovací proces medzi stranami konfliktu počas udalostí vo februári 2014 a prijal zodpovednosť za rokovania o asociačnej dohode medzi Ukrajinou a Úniou.

74 Okrem toho nedávny vývoj na Ukrajine, pokiaľ ide o neexistenciu spravodlivého procesu zaručeného žalobcovi a všeobecnejšie nerešpektovanie základných práv, potvrdil, že samotný nový režim na Ukrajine narúša demokraciu a právny štát a zjavne a systematicky porušuje ľudské práva.

75 Napokon z nezákonnosti rozhodnutia 2014/119 vyplýva, že neexistuje nijaký základ umožňujúci vyhlásiť nariadenie na základe článku 215 ZFEÚ.

76 Svojím siedmym žalobným dôvodom podaným v podstate na podporu druhej časti svojich návrhov, žalobca uplatňuje námietku nezákonnosti a tvrdí, že ak sa má kritérium zápisu vykladať široko, tak že sa má zohľadniť akékoľvek vyšetrovanie ukrajinských orgánov nezávisle od otázky, či je podložené, preskúmavané alebo začaté rozhodnutím alebo súdnym konaním, alebo akékoľvek zneužitie právomoci verejného činiteľa s cieľom dosiahnuť neoprávnené zvýhodnenie, bez ohľadu na to, či existuje obvinenie zo sprenevery verejných finančných prostriedkov, také kritérium by bolo svojvoľné a bez vhodného právneho základu alebo neprimerané cieľom aktov z marca 2014.

77 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje tvrdenia žalobcu.

78 Treba teda preskúmať zlučiteľnosť kritéria zápisu uvedeného v článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2015/143, s cieľmi spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP), presnejšie proporcionalitu tohto kritéria so zreteľom na uvedené ciele.

79 Na úvod treba pripomenúť, že ciele Zmluvy o EÚ týkajúce sa SZBP sú uvedené predovšetkým v článku 21 ods. 2 písm. b) ZEÚ, ktorý stanovuje:

„Únia vymedzuje a uskutočňuje spoločné politiky a činnosti a pracuje na dosahovaní vysokého stupňa spolupráce vo všetkých oblastiach medzinárodných vzťahov s cieľom:… upevňovať a podporovať demokraciu, právny štát, ľudské práva a zásady medzinárodného práva.“

80 Ďalej treba pripomenúť, že odôvodnenie 2 rozhodnutia 2014/119 stanovuje:

„Rada sa 3. marca 2014 dohodla, že s cieľom upevniť a podporiť právny štát a dodržiavanie ľudských práv na Ukrajine zameria sankcie na opatrenia na zmrazenie a vymáhanie aktív osôb identifikovaných ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osôb zodpovedných za porušovanie ľudských práv.“

81 Na základe toho kritérium zápisu uvedené v článku 1 ods. 1 písm. a) rozhodnutia 2014/119, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2015/143, znie:

„Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osoby zodpovedné za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.

Na účely tohto rozhodnutia patria medzi osoby identifikované ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov osoby, proti ktorým vedú ukrajinské orgány vyšetrovanie z dôvodu:

a) sprenevery ukrajinských verejných finančných prostriedkov alebo aktív alebo spolupáchateľstva pri takejto sprenevere…“

82 Napokon treba pripomenúť toto odôvodnenie zápisu mena žalobcu do zoznamu v dôsledku aktov z marca 2015:

„Osoba, voči ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív, ako aj v súvislosti so zneužívaním právomoci verejného činiteľa s cieľom poskytnúť neoprávnenú výhodu pre seba alebo pre tretiu stranu a tým spôsobiť škodu, pokiaľ ide o ukrajinský verejný rozpočet alebo aktíva.“

83 Na úvod treba konštatovať, že ako uznáva Rada vo svojich písomnostiach, reštriktívne opatrenia boli voči žalobcovi prijaté výlučne s cieľom posilniť a podporiť právny štát na Ukrajine. Tvrdenia žalobcu založené na skutočnosti, že kritérium zápisu do zoznamu uvedené v rozhodnutí 2014/119 neuskutočňuje iné ciele SZBP, sú preto neúčinné.

84 Treba teda overiť, či kritérium zápisu do zoznamu stanovené v rozhodnutí 2014/119 a zmenené a doplnené rozhodnutím 2015/143, ktoré sa vzťahuje na osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych prostriedkov, zodpovedá cieľu spočívajúcemu v posilnení a podpore právneho štátu na Ukrajine, na ktorý sa odkazuje v tomto rozhodnutí.

85 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v judikatúre týkajúcej sa reštriktívnych opatrení s ohľadom na situáciu v Tunisku a Egypte sa konštatovalo, že také ciele, aké sú uvedené v článku 21 ods. 2 písm. b) a d) ZEÚ, treba dosiahnuť zmrazením majetku, ktorého rozsah je, tak ako v prejednávanej veci, obmedzený na osoby zodpovedné za spreneveru štátnych prostriedkov, ako aj osoby, subjekty alebo orgány, ktoré sú s nimi spojené, t. j. osoby, ktorých konanie môže narušiť riadne fungovanie verejných inštitúcií a orgánov, ktoré sú s nimi spojené (pozri v tomto zmysel rozsudky z 28. mája 2013, Trabelsi a i./Rada, T-187/11, EU:T:2013:273, bod 92; z 27. februára 2014, Ezz a i./Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 44, a zo 14. apríla 2016, Ben Ali/Rada, T-200/14, neuverejnený, EU:T:2016:216, bod 68).

86 V prejednávanej veci treba konštatovať jednak, že pokiaľ ide o žalobcu, kritérium zápisu do zoznamu sa opiera o trestný čin „sprenevery štátnych prostriedkov“, a jednak, že patrí do právneho rámca, ktorý je jednoznačne vymedzený rozhodnutím 2014/119 a sledovaním relevantného cieľa Zmluvy o EÚ, na ktorý sa v tomto rozhodnutí odkazuje a ktorý je uvedený v jeho odôvodnení 2, a to cieľ spočívajúci v posilnení a podpore právneho štátu na Ukrajine.

87 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že rešpektovanie právneho štátu je jedna z popredných hodnôt, na ktorých je založená Únia, ako to vyplýva z článku 2 ZEÚ, ako aj z preambuly Zmluvy o EÚ a preambuly Charty základných práv. Rešpektovanie právneho štátu je okrem toho podľa článku 49 ZEÚ podmienkou pristúpenia k Únii. Pojem právny štát je zakotvený aj v preambule Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950.

88 Judikatúra Súdneho dvora a Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj činnosť Rady Európy cez Európsku komisiu pre demokraciu prostredníctvom práva poskytuje demonštratívny výpočet zásad a noriem, ktoré môže zahŕňať pojem právny štát. Patria medzi ne zásady zákonnosti, právnej istoty a zákazu svojvôle výkonnej moci; nezávislých a nestranných súdov; účinného súdneho preskúmania, vrátane dodržiavania základných práv a rovnosti pred zákonom [pozri v tejto súvislosti zoznam kritérií právneho štátu, ktorý prijala Európska komisia pre demokraciu prostredníctvom práva na svojom stošiestom plenárnom zasadnutí (Benátky 11. až 12. marca 2016)]. V kontexte vonkajšej činnosti Únie niektoré právne nástroje uvádzajú ako zásadu spadajúcu pod pojem právny štát okrem iného aj boj proti korupcii [pozri napríklad nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1638/2006 z 24. októbra 2006, ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia zriaďujúce nástroj európskeho susedstva a partnerstva (Ú. v. EÚ L 310, 2006, s. 1)].

89 Hoci nemožno vylúčiť, že určité správanie súvisiace so spreneverou štátnych prostriedkov môže ohroziť právny štát, nemožno pripustiť, aby dôvodom zásahu Únie s cieľom posilniť a podporiť právny štát v tretej krajine v rámci jej právomoci v oblasti SZBP bol akýkoľvek prípad sprenevery štátnych prostriedkov spáchaný v tejto krajine. Na to, aby bolo možné konštatovať, že sprenevera štátnych prostriedkov môže odôvodniť činnosť Únie v rámci SZBP vychádzajúcu z cieľa spočívajúceho v upevňovaní a podporovaní právneho štátu, je prinajmenšom nevyhnutné, aby vytýkané skutočnosti boli spôsobilé ohroziť inštitucionálne a právne zásady dotknutej krajiny.

90 V tejto súvislosti sa možno domnievať, že kritérium zápisu do zoznamu je v súlade s právnym poriadkom Únie iba vtedy, keď mu možno pripísať význam, ktorý je obsiahnutý v normách vyššej právnej sily, ktoré musí dodržiavať, a konkrétne s cieľom spočívajúcim v posilnení a podpore právneho štátu na Ukrajine. Tento výklad navyše umožňuje rešpektovať širokú mieru voľnej úvahy, ktorú má Rada pri vymedzovaní všeobecných kritérií zápisu do zoznamu, a zároveň zaručiť v zásade úplné preskúmanie zákonnosti aktov Únie z hľadiska základných práv (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júla 2014, National Iranian Oil Company/Rada, T-578/12, neuverejnený, EU:T:2014:678, bod 108 a citovanú judikatúru, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom z 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Rada, C-440/14 P, EU:C:2016:128).

91 Uvedené kritérium treba teda vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje abstraktne na akúkoľvek spreneveru štátnych prostriedkov, ale vzťahuje sa skôr na spreneveru štátnych prostriedkov alebo aktív, ktorá so zreteľom na hodnotu sprenevervených prostriedkov alebo aktív alebo ich druh či okolnosti, za ktorých k tejto sprenevere došlo, prinajmenšom môže viesť k ohrozeniu inštitucionálnych a právnych základov Ukrajiny, a to najmä k porušeniu zásad zákonnosti, zákazu svojvôle exekutívy, účinného súdneho preskúmania a rovnosti pred zákonom, a v konečnom dôsledku k ohrozeniu rešpektovania zásad právneho štátu v tejto krajine (pozri bod 89 vyššie). Takto vykladané kritérium zápisu do zoznamu je primerané relevantným cieľom Zmluvy o EÚ a je s nimi v súlade.

92 Tento záver nespochybňuje argument žalobcu založený na nedávnom vývoji na Ukrajine, pokiaľ ide o neexistenciu spravodlivého procesu, ktorý by mu bol zaručený, a nerešpektovaní jeho základných práv.

93 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Ukrajina je členským štátom Rady Európy od roku 1995 a ratifikovala Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a že Únia a medzinárodné spoločenstvá uznali legitimitu nového ukrajinského režimu. Rada sa teda nedopustila nesprávneho posúdenia tým, že vychádzala z dôkazov, ktoré jej predložil vysoký súdny orgán tejto krajiny a ktoré sa týkali trestného konania súvisiaceho s tvrdeniami o sprenevere štátnych prostriedkov alebo aktív, ktoré boli uplatnené voči žalobcovi, a nespochybnili zákonnosť a legitimitu ukrajinského režimu a súdneho systému.

94 Samozrejme, nemožno vylúčiť, že pokiaľ žalobca predloží dôkazy, ktoré by mohli preukázať, že skutočnosti, ktoré sú mu vytýkané, sú zjavne nepravdivé alebo skreslené, Rada musí informácie, ktoré jej boli predložené, overiť a prípadne požiadať o doplnenie informácií alebo dôkazov.

95 V prejednávanej veci však žalobca namieta neexistenciu skutočného súdneho konania a všeobecnejšie uvádza pochybnosti o zákonnosti nového ukrajinského režimu a o nestrannosti ukrajinského súdneho systému.

96 Tieto okolnosti však nemohli spochybniť pravdepodobnosť obvinení vznesených voči žalobcovi, čo je predmetom posúdenia vykonaného nižšie v rámci druhého a šiesteho žalobného dôvodu, ani nemohli preukázať, že konkrétna situácia žalobcu bola v priebehu konaní, ktoré sa ho týkajú a na základe ktorých boli voči nemu prijaté reštriktívne opatrenia, dotknutá problémami ukrajinského súdneho systému, na ktoré poukazuje. Za okolností prejednávanej veci teda Rada nebola povinná dodatočne overiť dôkazy, ktoré jej predložili ukrajinské orgány.

97 Napokon treba poznamenať, že v rozsahu, v akom by preskúmanie tvrdení žalobcu vyžadovalo, aby sa Všeobecný súd vyjadril k zákonnosti zmeny ukrajinského režimu a posúdil dôvodnosť záverov, ku ktorým v tejto súvislosti dospeli rôzne medzinárodné orgány, vrátane politických záverov Rady, treba konštatovať, že také posúdenie nepatrí do rozsahu preskúmania, ktoré Všeobecný súd vykonáva v súvislosti s aktmi, ktoré sú predmetom prejednávanej veci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. apríla 2013, Gbagbo/Rada, T-119/11, EU:T:2013:216, bod 75).

98 Záver uvedený v bode 91 vyššie navyše nie je spochybnený tvrdením uvedeným v podobe námietky nezákonnosti, podľa ktorého kritérium zápisu nemožno vykladať tak, že treba zohľadniť vyšetrovania, ktoré sa neuskutočňujú v rámci súdneho konania.

99 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že hoci súd Únie konštatoval, že označenie osoby ako osoby zodpovednej za spáchanie trestného činu nevyhnutne nevedie k jej odsúdeniu za taký trestný čin (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2015, Ezz a i./Rada, C-220/14 P, EU:C:2015:147, body 71 a 72), nemení to nič na tom, že je úlohou príslušného orgánu Únie, aby v prípade pochybností preukázal dôvodnosť dôvodov uplatňovaných proti dotknutej osobe, pričom táto osoba nie je povinná predložiť opačné dôkazy svedčiace o neexistencii ich dôvodnosti (rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 120 a 121, a z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, body 65 a 66).

100 Kritérium zápisu do zoznamu uvedené v aktoch z marca 2014, zmenené a doplnené aktmi z januára 2015, v prejednávanej veci Rade umožňuje, aby v súlade s rozsudkom z 27. februára 2014, Ezz a i./Rada (T-256/11, EU:T:2014:93), zohľadnila vyšetrovanie z dôvodu sprenevery štátnych prostriedkov ako skutočnosť, ktorá prípadne môže odôvodniť prijatie reštriktívnych opatrení, čím však nie je dotknutá okolnosť, že so zreteľom na judikatúru citovanú v bode 99 vyššie a výklad kritéria zápisu do zoznamu uskutočnený v bodoch 78 až 91 vyššie nemôže byť dôvodom činnosti Rady na základe článkov 21 a 29 ZEÚ iba skutočnosť, že dotknutá osoba je vyšetrovaná v súvislosti s trestnými činmi sprenevery finančných prostriedkov.

101 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba dospieť k záveru, že kritérium zápisu do zoznamu uvedené v článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119 je v súlade s cieľmi SZBP, ktoré sú uvedené v článku 21 ZEÚ, pretože sa vzťahuje na osoby označené za zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych prostriedkov, ktorá môže ohroziť právny štát na Ukrajine.

102 Rovnaký záver treba konštatovať v prípade návrhov smerujúcich k zrušeniu nariadenia č. 208/2014. Toto nariadenie ukladá opatrenie spočívajúce v zmrazení finančných prostriedkov, ktoré je stanovené rozhodnutím prijatým v súlade s hlavou V kapitolou 2 Zmluvy o EÚ, a teda je v súlade s článkom 215 ZFEÚ, pretože existuje platné rozhodnutie v zmysle uvedeného článku.

103 Prvý a siedmy žalobný dôvod treba teda zamietnuť.

O druhom a šiestom žalobnom dôvode, ktoré treba posudzovať spoločne, založených na nesplnení kritéria zápisu do zoznamu, resp. na zjavne nesprávnom posúdení

104 Žalobca svojím druhým a šiestym žalobným dôvodom uvádza v podstate dve tvrdenia.

105 Žalobca svojím prvým tvrdením založeným na skutočnosti, že zápis jeho mena do zoznamu nespĺňal kritérium zápisu, tvrdí, že podľa rozsudku z 27. februára 2014, Ezz a i./Rada (T-256/11, EU:T:2014:93), nemohol byť „identifikovaný ako osoba zodpovedná“ za trestné činy, ktoré sú mu kladené za vinu, pretože voči nemu nebolo vedené súdne konanie alebo vyšetrovanie, ktoré by s takým súdnym konaním súviselo.

106 Žalobca svojím druhým tvrdením založeným na skutočnosti, že meno žalobcu nebolo zapísané do zoznamu na dostatočne pevnom právnom základe, tvrdí, že jediný dôkaz, ktorý Rada uplatnila na podporu aktov z marca 2014 v znení zmien a doplnení, t. j. list z 30. decembra 2014, nie je dostatočne pevným skutkovým základom v zmysle relevantnej judikatúry.

107 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje tvrdenia žalobcu.

108 Na úvod treba uviesť, že od 7. marca 2015 sa na žalobcu vzťahujú nové reštriktívne opatrenia zavedené aktmi z marca 2015, a to na základe kritéria zápisu uvedeného v článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119, a ako bolo „spresnené“ v aktoch z januára 2015. Rozhodnutie 2015/364 totiž nie je iba potvrdzujúcim aktom, ale je samostatným rozhodnutím, ktoré Rada prijala po vykonaní pravidelného preskúmania v súlade s článkom 5 tretím odsekom rozhodnutia 2014/119.

109 Zákonnosť zápisu mena žalobcu do zoznamu na základe aktov z marca 2015 treba teda na úvod preskúmať so zreteľom na kritérium zápisu, ako bolo spresnené v aktoch z januára 2015, potom so zreteľom na odôvodnenie zápisu do zoznamu a napokon so zreteľom na dôkazy, na ktorých jej tento zápis založený.

110 Pokiaľ ide na úvod o kritérium zápisu do zoznamu, treba pripomenúť, že toto kritérium zmenené a doplnené aktmi z januára 2015, stanovuje, že sa predmetné reštriktívne opatrenia vzťahujú okrem iného na osoby „zodpovedné“ za spreneveru ukrajinských štátnych prostriedkov, medzi ktoré patria aj osoby, ktoré „ukrajinské orgány vyšetrujú“ v súvislosti so spreneverou ukrajinských verejných prostriedkov alebo aktív (pozri bod 14 vyššie). Ako bolo okrem toho uvedené v rámci prvého žalobného dôvodu, uvedené kritérium treba vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje abstraktne na akúkoľvek spreneveru štátnych prostriedkov, ale skôr na spreneveru štátnych prostriedkov alebo aktív, ktorá môže viesť k ohrozeniu právneho štátu na Ukrajine (pozri bod 91 vyššie).

111 Ďalej v súvislosti s odôvodnením zápisu mena žalobcu do zoznamu treba pripomenúť, že od 7. marca 2015 je žalobca zapísaný do zoznamu z dôvodu, že „voči nemu ukrajinské orgány vedú trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív, ako aj v súvislosti so

zneužívaním právomoci verejného činiteľa s cieľom poskytnúť neoprávnenú výhodu pre seba alebo pre tretiu stranu a tým spôsobiť škodu, pokiaľ ide o ukrajinský verejný rozpočet alebo aktíva“ (pozri bod 19 vyššie).

112 Napokon pokiaľ ide o dôkazy, na ktorých je založený zápis mena žalobcu do zoznamu, treba uviesť, ako uznala Rada, že zákonnosť odôvodnenia zápisu mena žalobcu do zoznamu v znení zmien a doplnení treba posudzovať najmä so zreteľom na list z 30. decembra 2014, (pozri bod 16 vyššie) v ktorom sa odkazuje na zmeny, ku ktorým došlo v rámci rôznych vyšetrovaní žalobcu.

113 V tomto liste sa uvádza najmä predbežné vyšetrovanie v rámci trestného konania začatého voči žalobcovi, ktoré sa týka sprenevery štátnych prostriedkov. Toto vyšetrovanie sa konkrétne týkalo sprenevery akcií verejnoprávnej spoločnosti a štátnych prostriedkov.

114 Za týchto okolností treba v prvom rade uviesť, že tento list, ktorý je dôkazom, na základe ktorého Rada prijala akty z marca 2015, dostatočne preukazuje, že proti žalobcovi boli ku dňu prijatia aktov z marca 2015 vedené trestné konania za spreneveru štátnych prostriedkov alebo aktív.

115 V druhom rade treba teda overiť, či ponechanie mena žalobcu na zozname na základe aktov z marca 2015 z dôvodu, že proti nemu bolo vedené trestné konanie v súvislosti s takými trestnými činmi, spĺňalo kritérium zápisu do zoznamu, ako bolo spresnené v aktoch z januára 2015 a vyložené v rámci prvého žalobného dôvodu (pozri bod 110 vyššie).

116 S prihliadnutím na trestné činy, ktoré sa žalobcovi kladú za vinu a na ktoré sa odkazuje v liste z 30. decembra 2014, treba na jednej strane pripomenúť, že stíhanie hospodárskych trestných činov, ako je sprenevera štátnych prostriedkov, je dôležitým nástrojom boja proti korupcii a že boj proti korupcii predstavuje v kontexte vonkajšej činnosti Únie zásadu, ktorá spadá pod pojem právny štát (pozri bod 88 vyššie).

117 Na druhej strane treba uviesť, že trestné činy, ktoré sa žalobcovi kladú za vinu, sú súčasťou širšieho kontextu, v ktorom je nezanedbateľná časť bývalej ukrajinskej vládnucej moci podozrivá z toho, že sa pri spravovaní verejných zdrojov dopustila závažných trestných činov a vážne tak ohrozila inštitucionálne a právne základy krajiny a porušila okrem iného zásady zákonnosti, zákazu svojvôle výkonnej moci, účinného súdneho preskúmania a rovnosti pred zákonom (pozri body 89 až 91 vyššie). Uvedené je v prejednávanej veci o to zrejmejšie, že ide o skutky, ktorých sa mal dopustiť bývalý vedúci kancelárie prezidenta Ukrajiny.

118 Z tohto vyplýva, že predmetné reštriktívne opatrenia so zreteľom na funkcie, ktoré žalobca zastával v rámci bývalej ukrajinskej vládnucej moci, ako celok účinne prispievajú k uľahčeniu stíhania trestných činov sprenevery štátnych prostriedkov, ktoré boli spáchané na ujmu ukrajinských inštitúcií, a uľahčujú ukrajinským orgánom získať späť prospech z takejto sprenevery. Za predpokladu, že súdne stíhanie sa preukáže ako dôvodné, vyššie uvedené umožní, aby boli súdnou cestou ľahšie potrestané trestné činy korupcie, ktorých sa dopustili príslušníci bývalého režimu, čím sa prispeje k podpore právneho štátu v tejto krajine (pozri v tomto zmysle judikatúru uvedenú v bode 85 vyššie).

119 Navyše Rade prislúchalo, aby na dostatočnom skutkovom základe preukázala, že dôvody uplatňované voči dotknutej osobe sú v zmysle judikatúry citovanej v bode 36 vyššie dôvodné bez ohľadu na štádium konania v zmysle ukrajinského trestného poriadku a prípadné prijatie predbežných opatrení zo strany ukrajinských orgánov.

120 Začatie súdneho konania v zmysle ukrajinského trestného poriadku a prípadné prijatie predbežných opatrení na vnútroštátnej úrovni môžu predstavovať dôležité nepriame dôkazy na účely preukázania existencie skutkov, ktoré odôvodňujú prijatie reštriktívnych opatrení na úrovni Únie, a na účely posúdenia potreby prijatia takých opatrení, aby boli zaručené účinky postupov vnútroštátnych orgánov. Nič to však nemení na tom, že prijatie reštriktívnych opatrení patrí do právomoci Rady,

ktorá samostatne rozhoduje o tom, či je vzhľadom na ciele SZBP nutné a vhodné prijať také opatrenia bez ohľadu na návrh, ktorý v tomto zmysle podajú orgány dotknutej tretej krajiny, či akékoľvek iné opatrenia, ktoré tieto orgány prijmú na vnútroštátnej úrovni, a to pod podmienkou, že sa opiera o pevný skutkový základ v zmysle relevantnej judikatúry (pozri bod 36 vyššie).

121 Okrem toho tvrdenia uvedené žalobcom nespochybňujú ani vedenie vyšetrovania zo strany ukrajinských orgánov ani pravdepodobnosť skutkov, ktorých sa toto vyšetrovanie týkalo a ktoré viedli Radu k tomu, aby prijala predmetné reštriktívne opatrenia. Cieľom týchto tvrdení je skôr spochybniť procesné aspekty, ako je nezačatie skutočného „súdneho konania“, a vyvrátiť obvinenia, ktoré uvedené orgány vzniesli voči žalobcovi v zmysle ukrajinského trestného práva, odkazujúc najmä na neexistenciu podvodného charakteru alebo neprimeranosti činnosti, ktorá je predmetom obvinení, čo je otázka, ktorá sa týka dôvodnosti týchto tvrdení.

122 V tejto súvislosti treba konštatovať, že Rade neprislúcha overiť dôvodnosť vyšetrovaní vedených proti žalobcovi, ale iba dôvodnosť rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov s prihliadnutím na dôkazy, ktoré mu boli predložené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2015, Ezz a i./Rada, C-220/14 P, EU:C:2015:147, bod 77).

123 Napokon, presnejšie v súvislosti s tvrdením žalobcu založenom na nezrovnalostiach medzi listom z 30. decembra 2014 a „oznámením o podozrení“, ktoré ukrajinské orgány zaslali žalobcovi 23. decembra 2014, treba konštatovať, že skutky, ktorých sa týkali jednotlivé vyšetrovania začaté proti žalobcovi, sú detailne opísané v liste z 30. decembra 2014. Treba uviesť, že rozdiely medzi týmito dvomi dokumentmi, na ktoré odkazuje žalobca, súvisia najmä s právnym posúdením uvedených skutkov, ako je predovšetkým použitie spreneverených finančných prostriedkov na osobné účely, čo nespochybňuje pravdepodobnosť sprenevery štátnych prostriedkov. Vzhľadom na to, že Rada o týchto skutkoch, ktorých existencia nebola relevantne spochybnená, vedela, mala k dispozícii dostatočný základ pre ponechanie mena žalobcu na zozname.

124 Treba teda dospieť k záveru, že meno žalobcu bolo aktmi z marca 2015 zapísané do zoznamu na základe dôkazov obsiahnutých v liste z 30. decembra 2014 v súlade s kritériom zápisu do zoznamu, ako bolo zmenené a doplnené aktmi z januára 2015 a vyložené so zreteľom na cieľ, na ktorom je založené, a to cieľ spočívajúci v posilnení a podpore právneho štátu na Ukrajine.

125 Druhý a šiesty žalobný dôvod treba teda zamietnuť.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastniť majetok a práva na dobrú povesť

126 Žalobca svojím piatym žalobným dôvodom jednak tvrdí, že jeho meno bolo do zoznamu zapísané bez rešpektovania príslušných záruk, ktoré by mu umožnili obhájiť sa pred Radou, a jednak uvádza neprimeranosť reštriktívnych opatrení. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že odôvodnenie zápisu do zoznamu už nestanovoval trestný čin nezákonného prevodu ukrajinských štátnych prostriedkov mimo Ukrajinu a že Rada nepreukázala, že zmrazenie celého majetku je v prejednávanej veci, na rozdiel od čiastočného zmrazenia, primerané, pretože zmrazenie finančných prostriedkov nie je odôvodnené nad rámec hodnoty údajne spreneverného majetku.

127 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje tvrdenia žalobcu.

128 Najskôr treba konštatovať, že tvrdenie žalobcu týkajúce sa jeho práva na obhajobu bolo odmietnuté v rámci tretieho žalobného dôvodu (pozri body 53 až 62 vyššie).

129 Treba tiež odmietnuť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého odôvodnenie zápisu do zoznamu už nestanovovalo trestný čin nezákonného prevodu ukrajinských štátnych prostriedkov mimo Ukrajinu. Hoci je totiž pravda, že nezákonný prevod štátnych prostriedkov mimo Ukrajinu nie je viac stanovený

odôvodnením zápisu do zoznamu. zmeneným a doplneným aktmi z marca 2015, nemení to nič na tom, že iba odkaz na spreneveru finančných prostriedkov postačuje na odôvodnenie reštriktívnych opatrení vo vzťahu k žalobcovi za predpokladu, že je dôvodný.

130 V súvislosti s výhradou založenou na neprimeranosti reštriktívnych opatrení treba pripomenúť, že zásada proporcionality ako všeobecná zásada práva Únie vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie neprekročili hranice toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie cieľov sledovaných dotknutou právnou úpravou. Preto ak sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, treba sa prikloniť k najmenej obmedzujúcemu opatreniu a spôsobené nepríjemnosti nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (pozri rozsudok z 27. februára 2014, Ezz a i./Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 205 a citovanú judikatúru).

131 Je pravda, že v prejednávanej veci došlo k obmedzeniu práva žalobcu vlastniť majetok, pretože najmä nemôže disponovať so svojimi finančnými prostriedkami nachádzajúcimi sa na území Únie s výnimkou osobitných povolení a nesmú sa mu priamo ani nepriamo sprístupniť žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje.

132 Na úvod však treba pripomenúť, že ako bolo konštatované v rámci prvého, druhého, šiesteho a siedmeho žalobného dôvodu, kritérium zápisu do zoznamu uvedené v článku 1 ods. 1 rozhodnutia 204/119, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2015/143, je v súlade s cieľmi SZBP a zápis mena žalobcu do zoznamu je v súlade s kritériom zápisu (pozri body 79 až 103 a 109 až 124 vyššie).

133 Ďalej treba tiež konštatovať, že v súvislosti s tvrdením žalobcu, podľa ktorého nie je zmrazenie finančných prostriedkov odôvodnené nad rámec hodnoty údajne spreneveréného majetku, aká vyplýva z informácií, ktoré mala Rada k dispozícii, z údajov uvedených v liste z 30. decembra 2014 možno dospieť iba k hodnote majetku, ktorý bol spreneverený, a akýkoľvek pokus o určenie výšky zmrazených finančných prostriedkov by bol v praxi mimoriadne náročný, ba priam nemožný.

134 Nevýhody spôsobené reštriktívnymi opatreniami navyše nie sú neproporcionálne vo vzťahu k sledovaným cieľom, a to vzhľadom na skutočnosť, že tieto opatrenia sú svojou povahou dočasné a zvrátiteľné, a preto neohrozujú „podstatu“ práva vlastniť majetok a možno sa od nich odchýliť, aby sa zabezpečili základné potreby, náklady na právne zastupovanie alebo dokonca mimoriadne výdavky dotknutých osôb (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. februára 2014, Ezz a i./Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 209).

135 Napokon, pokiaľ ide konkrétne o tvrdenia založené na porušení práva na dobré meno, treba dodať, že zo skutočnosti, že Rada voči žalobcovi prijala reštriktívne opatrenia, nemožno dospieť k záverom týkajúcim sa viny žalobcu, pokiaľ ide o skutky, ktoré sú mu kladené za vinu. V rozsahu, v akom môže prijatie týchto opatrení viesť k odsúdeniu žalobcu a nedôvere voči jeho osobe, a teda mať vplyv na jeho dobré meno, treba konštatovať, že, ako vyplýva z bodu 118 vyššie, také účinky sa nejavia ako neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom.

136 Piaty žalobný dôvod treba teda zamietnuť a v dôsledku toho, pokiaľ ide o zrušenie ponechania mena žalobcu na zozname na základe aktov z marca 2015, treba zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

*O zachovaní účinkov rozhodnutia 2014/119*

137 Rada subsidiárne navrhuje, aby Všeobecný súd pre prípad čiastočného zrušenia aktov z marca 2014 z dôvodov právnej istoty rozhodol o zachovaní účinkov rozhodnutia 2014/119 do nadobudnutia účinnosti čiastočného zrušenia nariadenia č. 208/2014. Navrhuje tiež, aby sa v prípade čiastočného zrušenia aktov z marca 2015 do nadobudnutia účinnosti čiastočného zrušenia nariadenia č. 208/2014, zmeneného a doplneného nariadením 2015/357, zachovali účinky rozhodnutia 2014/119 v znení zmien a doplnení.

138 Žalobca návrh Rady odmieta.

139 Treba pripomenúť, že Všeobecný súd na jednej strane zrušil rozhodnutie 2014/119 v pôvodnom znení a nariadenie č. 208/2014 v pôvodnom znení v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcu, a na druhej strane žalobu zamietol v rozsahu, v akom smerovala proti nariadeniu 2015/138 a aktom z marca 2015 v rozsahu, v akom sa týkali žalobcu.

140 V tejto súvislosti treba uviesť, že ako bolo pripomenuté v bode 108 vyššie, rozhodnutie 2015/364 nie je iba potvrdzujúcim aktom, ale je samostatným rozhodnutím, ktoré Rada prijala po vykonaní pravidelného preskúmania v súlade s článkom 5 tretím odsekom rozhodnutia 2014/119. Za týchto okolností hoci zrušenie aktov z marca 2014 v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcu, vedie k zrušeniu zápisu mena žalobcu do zoznamu v súvislosti s obdobím pred nadobudnutím účinnosti aktov z marca 2015, naopak nemôže spochybniť zákonnosť tohto zápisu, pokiaľ ide o obdobie po nadobudnutí účinnosti uvedených aktov.

141 V dôsledku toho nie je potrebné rozhodnúť o návrhu Rady smerujúcom k zachovaniu účinkov rozhodnutia 2014/119.

## O trovách

142 Podľa článku 134 ods. 2 rokovacieho poriadku v prípade, že je viac účastníkov konania, ktorí vo veci nemali úspech, Všeobecný súd rozdelí náhradu trov konania medzi nich.

143 Keďže Rada nemala v prejednávanej veci úspech, pokiaľ ide o návrh na zrušenie uvedený v žalobe, treba jej uložiť povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s týmto návrhom, a to v súlade s návrhmi žalobcu. Keďže žalobca nemal úspech, pokiaľ ide o návrh na zrušenie uvedený v návrhu na úpravu žalobných návrhov, treba mu uložiť povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s týmto návrhom, a to v súlade s návrhmi Rady.

144 Okrem toho podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku znášajú členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, vlastné trovy konania. Komisia teda znáša vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine v pôvodnom znení a nariadenie Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine v pôvodnom znení sa zrušujú v rozsahu, v akom bolo meno Andrija Kľujeva zapísané do zoznamu osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia, a to do nadobudnutia účinnosti rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/364 z 5. marca 2015, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2014/119 a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/357 z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené A. Kľujevom, pokiaľ ide o návrh na zrušenie uvedený v žalobe.**

**4. A. Kľujev znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené Radou, pokiaľ ide o návrh na zrušenie uvedený v návrhu na úpravu žalobných návrhov.**

**5. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Berardis Czúcz Pelikánová

Popescu Buttigieg

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. septembra 2016.

Podpisy

# Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... 2

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... 4

Právny stav ..... 5

O návrhoch na zrušenie aktov z marca 2014 v ich pôvodnom znení v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcu ..... 5

O návrhoch na zrušenie aktov z marca 2014, zmenených a doplnených aktmi z januára a marca 2015, v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu ..... 7

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu ..... 8

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia ..... 9

O prvom a siedmom žalobnom dôvode založených na neexistencii právneho základu a námietke nezákonnosti kritéria zápisu ..... 10

O druhom a šiestom žalobnom dôvode, ktoré treba posudzovať spoločne, založených na nesplnení kritéria zápisu do zoznamu, resp. na zjavne nesprávnom posúdení ..... 14

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastniť majetok a práva na dobrú povesť 16

O zachovaní účinkov rozhodnutia 2014/119 ..... 17

O trovách ..... 18